

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.01.1971, sp. zn. 6 To 9/70, ECLI:CZ:NS:1971:6.TO.9.1970.1

Číslo: 42/1971

Právní věta: Pro naplnění znaků trestného činu podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 tr. zák., nebo trestného činu podílnictví podle § 251 tr. zák. je nerozhodné, z jakého důvodu podílník převedl na sebe věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.01.1971

Spisová značka: 6 To 9/70

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podílnictví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132
§ 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1971 sb. rozh.

Pro naplnění znaků trestného činu podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 tr. zák., nebo trestného činu podílnictví podle § 251 tr. zák. je nerozhodné, z jakého důvodu podílník převedl na sebe věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 7. ledna 1971, sp. zn. [6 To 9/70](#).)

Rozsudkem krajského soudu v Brně ze dne 8. září 1970 sp. zn. 1 T 19/70 byl obviněný ing. S. T. uznán vinným mimo jiné též trestnými činy podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zák. a podílnictví podle § 251 odst. 1 tr. zák. a odsouzen za to k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dva a půl roku v první nápravně výchovné skupině. Trestného činu podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zák. se měl dopustit tak, že od spoluobviněného J. O. jednak převzal peníze a zboží, jednak si nechal platit v hostincích útraty z peněz J. O., vše ve výši asi 10 000 Kčs, ač věděl, že obv. J. O. peníze a zboží získal vloupáním do prodejen socialistického sektoru.

Odvolání obv. ing. S. T. Nejvyšší soud ČSR rozsudkem ze dne 7. ledna 1971 sp. zn. [6 To 9/70](#) jako nedůvodné zamítl.

Z odůvodnění:

Odvolání obž. ing. S. T. není důvodné, ani pokud se týká trestných činů podílnictví. I v tomto případě závěr soudu prvního stupně, že obžalovaný ing. S. T. věděl o tom, že peníze a věci, které převzal od J. O. přímo nebo tak, že si nechal od něho platit svou útratu v hostincích, pocházejí z vloupání do prodejen socialistického sektoru, případně, že byly odcizeny z majetku jiné osoby, je v souladu s provedenými důkazy a obžalovaný je v tomto směru usvědčován nejen J. O., nýbrž i spoluobžalovanými F. Z. a A. V. S ohledem na tyto výsledky dokazování a dále i s ohledem na ostatní okolnosti, které o vztahu mezi obviněným J. O. vyšly najevo a k nimž odvolací soud přihlédl již shora při přezkoumávání výroku o vině trestným činem pomoci k trestnému činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, soud prvního stupně dospěl k správnému závěru, že z hlediska subjektivní stránky jde u obžalovaného o podílnictví spáchané úmyslně. Přitom nezáleží na tom, z jakého důvodu obžalovaný peníze, které J. O. získal trestným činem, na sebe převedl, takže i kdyby bylo pravda, jak tvrdí obžalovaný v odvolání, že J. O. mu z takto získaných peněz platil úhradu za ubytování nebo za spotřebu elektřiny, šlo tu o převedení peněz získaných trestným činem spáchaným jinou osobu ve smyslu § 134 odst. 1, případně § 251 odst. 1 tr. zák. Rozhodující je jen to, že obžalovaný věděl, že plnění se uskutečňuje z peněz, které J. O. získal trestným činem, a že tyto peníze, pokud jde o skutkovou podstatu trestného činu podle § 134 tr. zák., pocházely z majetku, který je v socialistickém vlastnictví.

Redakční poznámka: Přijímání jídla a pití opatřeného za peníze, které byly získány rozkrádáním, naplňuje sice také znaky trestného činu podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 tr. zák., ovšem nikoli podle písm. a), nýbrž podle písm. b) tohoto zákonného ustanovení. Skutek obviněného měl být proto posouzen také podle písm. b) odst. 1 § 134 tr. zák.